

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

בנ ח מר פיו מכל אשות
הליכ עמי אשת קר
ע נע יד
ס ר ע מר ע טושפ ס
ס ר ע מר פיו מכל
ס ר ע מר פיו מכל
אשות הלו פנפ פנפ
עמ טושפ ס ק ס
ס
ס ר ע מר פיו מכל
מלח ולח הליכ
פנפ נד טושפ אשת קר מ
פנפ יד
ס ר ע מר פיו מכל
פנפ יד
ס ר ע מר פיו מכל
אשות הליכ ופיה
מכל מלחס הליכ טושפ
אשת קר פנפ יד
ס ר ע מר פיו מכל
מלחס הליכ

תורה אור השלם

1. ויִּכְרְבוּ הָעָם לְכָל
הָאֲנָשִׁים הַמְּתַנָּבִים לִשְׁלֹת
בָּהֶם: וְתַמִּיהוּ יָד
2. לֵךְ יָמֵי עֲנִי רַעִים וְתֹב
לֵךְ מִשְׁתֵּה תַמִּיד:
מִלֵּו טו טו
3. אֲנִי ה' אֱלֹהֶיכָם אֲשֶׁר
רִצִּיתִי אֲתֶכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לָהֵךְ לִכֶּם אֶת אֶרֶץ
מִנֶּעַן הַלְוִיֹת לְכֶם
אֲלֹהֵיכֶם: וְיִזְכָּר כֶּחָל
4. וְעַתָּה יִשְׁעִי אֶנָּה אֲרִי
הַמִּזְכָּר אֶת דְּבַר עֲבֹדֹם אֲשֶׁר
הָיָה: וְהַיִּתְּחִיב יָד וְרַם מִנְּהֶם וְאֵם
בְּיָדֵי אֲרָרִים הֵם לִמֵּן
וְכִי יִרְשָׁנוּ הֵימָּה מִתְּחִלָּה
נִבְחַלֵּת ה' לְאֹמֶר לֵךְ עֲבֹד
אֲחֵרִים:
שְׂמֹאל א ב ו ט

תוספות רי"ד

הראו בינוני רובה ששען
אראון ל"כ"ה הנה בינוני
אראון חזון ונבנה משה
ולבנו רובית רות לית
א"ה רובית נעשה ערית
א"ה נ"ה נבנה ממנו אל
העירובית נמצא ששען
ששכרנו בה בינוני ורובה
העירובית וא"ש ששכרנו
נבנים נ"ה לרא"ה לרית
מנן בינוני מרובה
רובית ונשן שא"ה נ"ה
לראון שא"ה ר"ה ל"ה מנן
לית מננה לששען נשן
לית ר"ה חזון ונבנה און
מננה לית ר"ה לית לרובית
לית ש"ה ל"ה ל"ה מנן
העירובית לית ש"ה מרובה
נשן ששען שא"ה נ"ה
לרית כ"ה לרית נשן
לרית מננה נבנה רובה
נמצא לית הרות כלום
העירובית משרת און וילק
לרית ששען ל"ה ל"ה נשן

בשלו והאי דאמי רבנן זון נג
מכוב בזמנו מן השני והשני מ
האכא דומן נבייתם שוה זה
בכחם בהלכתא קמייחא דבי
מעי לעיר ומכרן לכרן אבל
מנוה הרע לנוה היפה אבל
פ"ג ארצות כן באי חלקון
לארץ מן מציאין מכל ללו
למחורה וכל דבר מצוי ב
לכרן ולא מכרן לעיר. בשלמ
קשה דאמי יוסי מנין ששיב
שיבין קשה ששלמ מתיישב
אירין קשה. רשב"א וכו' מ

ק׳:

הכ"ר יט"ו כ"ב חמשים דאמרינן י"א
 ארין ישראלי מפני ה"ר יוסף
 הנרמקין בשבועה (גיטין דף מה. וס"ט)
 מריה אבתיה אחא לקמיה דרבי
 אחי בר יאשיה דרשן אל סגור
 עבד אל אדוניו בעבד שבתא מחוזה
 לקרא לנחן ישראל והכל אל מפסגת
 ליה מנייה אלח אמר' ליה זיל אצניה
 ההם מיירי שכלא היה מולא אחרן
 ישראל למי ימכור לנך קאמר נכחוס
 לך שטרא דאדוניא דלנכי בר השעדים
 ופסקיעו עמלן מידי אדונייה שיערכו
 אחרן ורמי' מפני אצניה והכל
 אלו מריה שרש לאחרים אלח לעמלו
 והיינו נכחוס שטרא דאדוניא:

דאין חב" מוציאין לאתריי מאי
והא מאמר אמאי לא משני
לאחריי? עבד שצרכ לירושלים כדבינין
לעילי ואין הכל מוציאין דרשאי
למאמר דירושלים ליכא למימר הכי
דאין אטו ר'טס שהיו עבדים דירושלים
יותר מדאי אלץ מיוחסים. ר"ת:
הוא דק' קיעוב ב'ו' אטו וטג
בזמן הזה דליכא סכנת
דרבס והיא אומר רבני חייס דעשיו
אטו מזלו דלדור בא"י כי ייס כמה
מזלות הנלוות צאלן וכמה עושין
דאין אטו יכולין לחרה בהם ולעמוד
עליהם: **היא** אוסרת בצאת בויין
איתיה. חיימה מאי אירא בא"י
דאין צאל אירומי נמי היך חולל
לדחוקו ללאת ממקומו וי"ל דהכא
אפי' מנה הרע לנה היפה:
דאימא נבבא. מהכא משמע
דנבבא עדיפא ממנה
ודינין של כסף דאי פסחיה מאי
קושיא דאין ה"ג דהא קלמיה מה
שירא מגביהו אלץ ודאי עדיפא ואפילו
אין פירי ואימא נבבא פירי שחבו
בזו כסף סתמא לא משמע שהוא חייב
לו מטבע ואמאי מגבזו מה שירא
דמשמע שיתן לו ממטבע הפסחיה:

לֹאֲתוּי מֵאֵי לֹאֲתוּי אֶפֶי' מִנּוּחַ
ת"ר ^מהוא אומר לעלות וזה

שני דייני פרק שלשה עשר כתובות

דברי נחמ' בבל' החפזים דאמרינן איז ובניה הבא ויז' משום ישוב ארצ' ישראל. מפרש ה"ר יוסף בן ה"ר יום טוב אע"ג דגרסא דרש"י וז"ל ויבנה הבא ויז' משום ישוב ארצ' ישראל. מפרש ה"ר יוסף בן ה"ר יום טוב אע"ג דגרסא דרש"י וז"ל ויבנה הבא ויז' משום ישוב ארצ' ישראל.

נכמים ואירין יפה: שני וסס. שאין לעונה: כמרוס כרים כרו. שאין ביזו ממון לקנות במקום עז וקונה בדש המלך וזל ונלם שזאז מוצל לו נופל חז לכרמים שחממו: **מתנג** הכל מעלין. אח כל עני ביתו אדם כופה לעלות ולשכ עני בירושלים: אחד האנשים ואחד הנשים. אף האשה כופה את בעלה לעלות ולדור שס ואס לאו יוציא וימן כחובה דקדמיא בדרמא בגמ' העדים: **עמוס קפוטקיא**. גדולות וסוקולות ויחר משל א"י: **גמ'** אסאוי עבדים. היה לו עבד עברי ילך העבד אחריו על כרחו: ואיני הסנא כו'. אחריו משום מנוה הרע לוטה היפה לא לאטרקין כיון דשמשעין דמעלין מנוה היפה לנוה הרע שכן דעלין מוציאין אפילו מן הרע ליה: **שלוש**. מחזוין לארץ לארץ וכן משאר גבולין לירושלים: **גלסא**. מירושלים לגבולין או מארץ לחוזה לארץ: מקויל כפוסה שנו כפן. כאן הקלו בכחובה וזו אחת מקולי כחובה: **קסבר** כחובה דאורייתא. הילכן בטר שיעידו חולין דין לא שטרי חזי: **כסוב** כו **כסף ססס**. מהה כסף ולא פירש מה מעלין אס דירין אס פונדיונין: מה **שירל** לוח מנכסו. ואפילו אפרין: **אסא**. כנסה. חמיות כסף היה לך לא פירש: ואימא פריעי. ותחמר שיתן לו נחשת או כסף שזה מהה פטרוות: ופי מה **אמר** לו לדור כן. אלא מפני שהיה צריך לבדו וללחא מארץ ישראל אל מלך מואב ואל איש: **דעמי** ר' וירא למיסק. ורבי יהודה מוסה ביזו להכי הוה משחמעי מניה: בכלי

ה'ל משום ישיבת ארץ ישראל "הכל מערין" 333
 ירושלים לאתויי מאי לאתויי מנה היפה לנוה הרעה ואין הכל מוציאין
 לאתויי מאי לאתויי אפי' מנה הרעה לנוה היפה ואידי דתנא רישא אין מוציאין תנא סיפא נמי אין מוציאין:
 ת"ר ¹⁰הוא אומר לעלות והיא אומרת שלא לעלות כופין אותה לעלות ואם לאו תצא בלא כתובה ה"א
 אומרת לעלות והוא אומר שלא לעלות כופין אותו לעלות ואם לאו יוציא ויתן כתובה היא אומרת לצאת
 והוא אומר שלא לצאת כופין אותה שלא לצאת ואם לאו תצא בלא כתובה הוא אומר לצאת והיא אומרת
 לצאת כופין אותו לצאת ואם לאו יוציא ויתן כתובה: 'נשא אשה כו': הא גופא קשיא
 קתני נשא אשה בארץ ישראל גרשעה בקפוטקא נותן לה ממעות ארץ ישראל אלמא בחר שיעבורא
 אוליגן אימא סיפא נשא אשה בקפוטקא גרשעה בארץ ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל אלמא
 בחר גוביינא אוליגן אמר רב ¹¹מקול' כתובה שנו כאן קסבר כתובה דרבנן: רבן שמעון בן גמליאל
 אומר נותן לה ממעות קפוטקא: קסבר 'כתובה דאורייתא תנו רבנן ¹²המוציא שמר חוב על חבירו כתוב בו
 בבבל מגבהו ממעות בבל כתוב בו ארץ ישראל מגבהו ממעות ארץ ישראל כתוב בו סתם הוציאו בבבל
 מגבהו ממעות בבל הוציאו בארץ ישראל מגבהו ממעות ארץ ישראל ¹³כתוב בו כסף סתם מה ¹⁴שירצה
 ללוה מגבהו מה שאין כן בכתובה אהייא אמר רב מרשרשא ארישא לאפוקי מדרשב"ג דאמר כתובה דאורייתא:
 בכתוב בו כסף סתם מה שירצה ללוה מגבהו ¹⁵ואימא נסכא א"ר אלעזר דכתיב ביה מוטבע ואימא
 פריטיא אמר רב פפא פריטי דכספא לא עבדי אינשי ת"ר ¹⁶לעולם ידור אדם בא"י אפי' בעיר שרובה עובדי
 כוכבים ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל ¹⁷שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה וכל
 הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה שנא' ¹⁸לאת לכם את ארץ כנען להיות לכם אלהים ¹⁹וכל
 ששאינו דר בארץ אין לו אלוה אלא לומר לך כל הדר בחו"ל כאילו עובד עבודת כוכבים וכן בדוד הוא אומר
 כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים
 אחרים אלא לומר לך כל הדר בחו"ל כאילו עובד עבודת כוכבים ²⁰וירא הוה קמשחמיט מיניה דרב יהודה
 רבנא למיסק לארץ ישראל דאמר רב יהודה ²¹כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה שנאמר

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

הנף ומעורר עליו חלאים.
וסתפחם ין ארצות ישראל
יהודה עבר יהודה והגליל
במרי"א בזמן שהיה מיהודה
ואיש אשה ביהודה או בן
גליל שאירש בגליל אבל בן
יהודה שאירש אשה בגליל
כרסין אותו לצאת שע"מ כן
נשא. מוציאין מעיר שרובה
עובדי מוכבים לעיר שרובה
ישראל ולולא מעיר שרובה
ישראל לעיר שרובה עובדי
מוכבים. ושאל רב צמח בארץ
ז"ל ארובי ש"ן לית ביה נאקו

ובגליל ולאחר זמן אחר לאשת
ירחים וחומה ולא רצה ללכת
לכם. שנינו ב' ארצות וישועא
ודה מראש הגליל לטוף הגליל
כתובת באש מעיר לכרך ומכר
עושי ואם יש בעיר שמוליכה
המלך מעלין אחר צרי' להוליכה
ב' ארצות מנהל הים תר' הוא אומר
י' לאחרי מנהל הים לנוה הרע
י' ירואת דכתיב ליה שטר אדמיה
הרע לנוה היפה: ת"ר הוא אומר
ל' עלות והוא אומר שלא עלות
ושפן שלא אלא רעל ואם לא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones